

Recordances cerverines

Records dels anys 70: en homenatge a Francesc Bravo i Alcovè

Víctor Lluelles i Cardona

Recordareu que l'abril de l'any passat (18/04/2016), vam posar en marxa les "Recordances Cerberines", i llavors fou com si obríssim la Caixa de Pandora de molts records cerberins que tenia força tancats, i que cada vegada que en remeno alguns, me'n surten un munt més, empegats els uns amb els altres. Això es dispara en projecció geomètrica i sembla que no té aturador.

Aquell dia vaig començar, com sabeu, explicant-vos quan l'any 1972 en Lluís Llach vingué a cantar a Cervera -ja fa prop de 45 anys- un recital especial, del que hom en fou el presentador, i que va ser un dels primers actes que va organitzar la recentment reorganitzada Agrupació Sardanista de l'època, que ja aclarirem que volia fer més activitats, socials i de país, que no només les purament sardanístiques.

Posats a recordar, i tirant més endarrere en el temps, remenant-me el magí i internet i buscant paral·lelismes de l'època, aquell mateix any (1972) es va crear el Centre Excursionista de la Segarra (CES). I he descobert en una de les webs del CES -<http://www.ces.cat/present->, un text

explicatiu de com i quan va néixer el CES, i que reproduceix íntegrament: "Hivern de 1972, una Cervera de 5.800 habitants sense tradició excursionista ni associativa assisteix al naixement del Centre Excursionista de la Segarra.

La primera etapa és molt activa, tant des del punt de vista excursionista com social. Es fan acampades, es promou la Diada de l'Arbre, es fa un curs de monitors de jovent i un altre de socorrisme.

A començaments dels 80 el volum d'activitats comença a caure. Alguns dels socis més actius marxen a estudiar a fora i d'altres abandonen de mica en mica la pràctica excursionista.

A partir de 1984 el Centre ja només existeix als arxius de la Federació.

A l'hivern de 1990 s'inicia en un entorn associatiu en plena ebullició un moviment de refundació del Centre. Tots els promotors provenen d'altres entitats locals, però els uneix l'afició a la muntanya i l'arrelament a Cervera.

L'entitat té actualment 600* socis i edita semestralment un calendari d'activitats, on es poden trobar des de caminades, sortides d'alpinisme, esquí de muntanya, barran-

quisme, escalada, bicicleta de muntanya, coves...".

*En aquesta pàgina hi posa que l'entitat té 600 socis, però a la pàgina oficial hi diu que en són 900 -una cosa que em va plaure encara és el que ja ho havia fet la quantitat de 600 socis, més m'ho va fer veure que en tenia 900.

Uns quatre o cinc anys va durar l'eufòria del CES (i a partir de llavors començaren més de 10 anys de decadència, fins a arribar a l'aturada total el 1984). A part de la seva fundació i d'aquell esperit, n'ha quedat el logo, que va dissenyar i dibuixar el redactor d'aquestes línies, en Víctor Lluelles i Cardona -i del qual n'està molt cofoi-.

Però el 1990 hi hagué una renaixença importantíssima, que ha fet que el CES, en 16 anys, esdevingués un centre excursionista important i pioner arreu de Catalunya, tant pel seu nombre de socis, com per les seves moltes, variades i importants activitats.

Vaig recordant, que el mateix any (1972) que es va crear el Centre Excursionista de la Segarra (CES), va néixer la nova Agrupació Sardanista, on molts membres d'ambdues entitats eren els mateixos. En la nova agrupació, al darrere

de "Sardanista" s'hi posava un seguit de títols que indicaven el que l'agrupació volia fer, a més de sardanes, i que durant una llarga temporada va fer: recitals (com el del Llach), el dia de Sant Jordi (venda de llibres en català als baixos del Casal Parroquial) o també un parell de Cavalcades dels Reis d'Orient, unes cavalcades que foren pioneres en aquella època, ja que es repartiren els paquets dels joguets per les cases, es creà el Patge Karim i es van fer unes auques commemoratives.

Una vegada he rumiat totes aquestes coses, faig un "reset", com en un ordinador qualsevol, i em forço a recordar que a l'Agrupació Sardanista de llavors, que era un món complicat ja que estava composta per molts diferents punts de vista, se'ns va acudir fer de tot, fins i tot organitzar una Cavalcada de Reis, entre altres coses.

Precisament d'aquestes dues auques dels Reis d'Orient a Cervera, que devien ser fetes en els anys 1972-73 -em sembla-, foren unes auques que vam fer a duo amb l'amic i enyorat Francesc Bravo i Alcovè, que va escriure els rodolins (versos). Ho feia amb molta gràcia, i qui es-

criu aquesta Recordança, en Víctor Lluelles i Cardona, en va fer "la tira" dels dibuixos corresponents a cada rodolí.

En Francesc Bravo i Alcovè ens va deixar el 1995, un gran amic amb el que, malgrat estar molt temps separats, havíem fet moltes coses junts, com els escrits de sardanes per a Ràdio Tàrraga, pertànyer a la cerberina Colla Sardanista Jovencells; La Passió; el programa de ràdio sardanista "Parlem de Sardanes" a Ràdio Cervera; Els Pastorets; Teatre, etc...

Ah! I formàvem també part de la mateixa colla de joventut, i vàrem jugar d'allò més al davant de casa seva, a la carretera de Tàrraga -com s'anomenava llavors, ara no ho sé- quan érem més petits.

Per acabar aquesta complicada recordança cerberina, m'agradaria demanar si algú sap quelcom més d'aquestes històries que us he exposat aquests dies. Estaria content. Aviam si, després de tants anys -prop de 50-, algun estudiós, recollidor, arxivador o historiador de la vida cerberina, em pogués ampliar quelcom. Gràcies anticipades.

Continuarà la proxima setmana.

Neix una associació de dissenyadors de moda i complementos de la Segarra

CERVERA.- L'Àrea de Turisme del Consell Comarcal ha informat que un grup de dissenyadores de moda i complementos de la Segarra ha creat una associació per tal d'unir les seves propostes, coneixements i experiència i per donar a conèixer les seves creacions.

Des de la mateixa Àrea de Turisme es va proposar aquest projecte "per tal de potenciar la interacció entre aquests professionals, per valorar el procés de disseny i donar visibilitat a les seves creacions en llocs emblemàtics de la Segarra potenciant

moda i patrimoni", segons fonts de la corporació comarcal, que han afegit que "amb aquesta associació es pretén que el que es valori sigui l'autenticitat, la producció local amb un producte diferent i de proximitat; la proximitat és clau per entendre el disseny, tant amb els clients com amb els professionals de la comarca que els puguin comercialitzar".

L'associació vol ser una plataforma per promocionar el valor del disseny en l'àmbit social, cultural i empresarial de la comarca de la Segarra, alho-

ra que vol fomentar el turisme relacionat amb la moda creant espais on els donin a conèixer els dissenys que es fan a la Segarra.

Tant la nova Associació de Dissenyadors de Moda i Complementos com l'Àrea de Turisme del Consell Comarcal de la Segarra "pretenem fer diverses presentacions que ajuntin les noves creacions amb llocs emblemàtics de la comarca, com també fer actes culturals de diversos àmbits, tallers... i buscar noves fórmules per apropar el disseny i la creació a la gent".

Representants de Turisme del Consell i de la nova associació vinculada al món del disseny de moda

Gal·la Pipó

Escapada gastronòmica

Un país on en un petit pub pots degustar la cuina més autòctona i autèntica de la zona, on el producte fresc és molt important així com la manera de cuinar-lo, aquest país és Irlanda, on a la seva capital, Dublín, hi ha centenars de pubs on a més a més, la quantitat de cerveses i whiskys és impressionant. Tots els pubs tenen la seva particularitat, però el més popular es Temple Bar, situat a la zona de pubs que porta el mateix nom, en aquest podem trobar més de 450 varietats de whisky: Irlandès, Escocès, Bourbon... Un dels productes que es pot degustar en un pub són les ostres, molt típiques, i que es poden servir amb vinagreta, Tabasco...i sempre acompanyades d'una pinta de cervesa negra. A més ens ofereixen formatges artesans d'Irlanda, salmó fumat de la zona, i una gran varietat de Sandwich que ens sorprendran. Alguns dels altres pubs que trobem a la capital d'Irlanda són el Lord Edward, que és un pub on trobem un ambient típic irlandès, i un altre seria el pub Arthur's,

el nom d'aquest en honor a Arthur Guinness, fundador de l'empresa més important de cervesa negra, on hi podem degustar unes hamburgueses delicioses i un autèntic Fish and Chips.

Els plats més típics són; Irish stew (estofat irlandès) al qual si pot afegir cervesa negra, el Boxty, que es un pastís de patata i a Dublín en concret un dels plats més popular és el Coddle, una sopa que porta salsitxes, ceba, patata, bacó...i per començar amb energia el dia, el millor és l'esmorzar irlandès, que està compost quasi sempre per bacó, Baked Beans (mongetes), botifarró, ous ferrats, patates fregides, tomàquet...tot i que pot variar segons la zona.

Com a begudes típiques tenim la cervesa negra, que és la beguda per excel·lència, la sidra, el whisky i el cafè irlandès.

Així que per acabar, us recomano que viatgeu a Irlanda ja que aquest país i la seva cuina us sorprendran. Bon profit!